

І звідкіль воно хмара волохата

Борис Олійник

І звідкіль воно хмара волохата

Та моє серце тужно облягає?..

- Ох, було б тобі, перше чим кохатися,

Та напиться води аж із Дунаю...

- Та було б, мамо, та було б, розумнице,

Та було б слухать - серце не

питається.

А тепер мені тополина вулиця

За четвертою хатою кінчається.

А вже в тій хаті відбули заручини,

Відтюгукали старости з боярами,

І залилося лиш моє засмучення

На причілкові самотнім явором.

І летять гуси, і летять журавлики,

І літа мої листом осипаються.

Тільки ж досі ще молода жура моя

За четвертою хатою кінчається.